

Automobilul, de la „Benz” la „Lăstun”

În anul 1895, în România sunt aduse primele automobile. La Craiova 3 „Benz” cu 4 locuri, la Fălticeni, un triciclu „Bollé”, la Tecuci, un „Rochet-Schneider”, și la București, un „Peugeot”, România situându-se pe primele 10 locuri din lume care au introdus automobilul. Cu un „Oldsmobil” stil „Victoria”, doctorul Tomescu sperie mahalalele Bucureștiului, având viteza fantastică de 15 km/h. Un proprietar de mori, Gheorghe Assan, cumpără din Belgia un „Panhard”, care va fi înscris în circulație cu numărul 1. Treptat, automobilele devin tot mai multe, ajungându-se în anul 1904, la 41 de exemplare.

Ca urmare, la 5 aprilie 1904, se înființează „Automobil Clubul Român” cu 27 de membri, iar la 10 aprilie se publică și „Regulamentul de circulație”, cu 14 articole.

Tot în 1904 se organizează, pe ruta București-Giurgiu, prima cursă automobilistică, câștigător fiind celebrul George V. Bibescu.

Prin 1905, bărbații se opreau în loc admirativi, iar babele duceau mâinile la gura atunci când pe străzile desfundate

trecea, „Fiatul” fraților Filderman, „de culoare vișinie, condus de șoferul Iștoc”. „Stoyer-ul” roșu cu „Radiator ascuțit” al fabricii „Letea” sau „Delaye-ul” unui inginer francez. Curând, numărul automobilelor se dublează, ca în 1908, să fie nevoie de examen auto.

Iată cum se dădea examenul de conducere atunci. Sosea prefectul poliției, cu mustățile ră-

sucite-n sus, la locul probei ce se afla chiar în fața Prefecturii. În urma un sergent de stradă care ducea în brațe... o pernă. Apărea și candidatul cu mașina. Curioșii firește, făceau cerc în jurul lor. Deodată se făcea liniște:

- Sergent!
- Trăiți, dom' prefect!
- Dă-mi perna!

Salutând și bătând călcăiele, sergentul Ursu îi înmâna, cu mare grijă, perna.

– Să fii atent la semnalul meu. Când ridic brațul, fluieri din țigălar să pornească mașina. Ai înțeles?

- Trăiți! Am înțeles!

Prefectul poliției se îndepărtează de mașină până la colțul sudic al clădirii. Ridică mâna, sergentul fluieră și mașina pornește. Când ajunge în dreptul prefectului, acesta aruncă în fața „bolidului” perna. Scrâșnind din frâne, automobilistul oprește la câteva palme de perna albă, cu puf. Astfel erau verificate la proba de viteză, reflexele conducătorului auto. Prin acest examen se lua brevetul de șofer.

Dacia „Lăstun”

Prin martie 1911, se deschid pentru prima dată la București, cursurile „Școlii de mecanici conducători” urmate în anul următor de cel de la Bacău. „Teoria” la acest curs, cuprindea două capitole distincte: „Scoaterea de fum a mașinii” și, țineți-vă bine: „Omorârea de oameni”.

După primul război mondial în mai toate localitățile Bacăului se afla câte o mașină. Circulau „Opel Adon”, „Fiat”, „Ford”, „Mercedes”, „Opel”, „Stayer”, „Nasch Royal”. Ele au existat până la desființarea Oficiului de Patrimoniu Bacău, când, profitând de situația creată, un afacerist le-a cumpărat și apoi vândut peste granițe cu milioane de dolari.

După 1944 funcționau câteva mașini germane pentru ca treptat, treptat să-și pună „amprenta” mașinile sovietice. Sunt folosite de conducerea de partid, dar și de unii șefi de întreprinderi, „Popeda”, „Volga”, apoi „Moskvici”, și „Lada”.

Pentru ca în sfârșit să vină și vremea noastră: „Daciile”, dar și „Lăstunul”. Ce mașini vom mai vedea de acum încolo? Trebuie să fii tare să poți rezista tentațiilor!